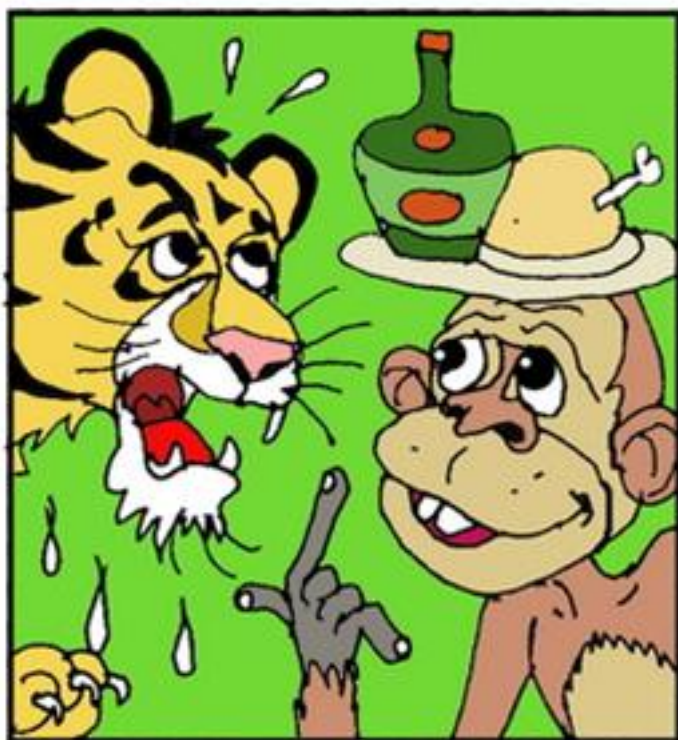

Tôi nh t đnh đòi thày bu tôi ph i c i H ng cho tôi. Tôi thích nàng, tôi yêu nàng và tôi ph i l y nàng cho b ng đ c.

N u thày bu tôi không h i c i nàng cho tôi thì tôi s b nhà ra đi, đi giang h hay đi theo Vi t Minh cho Tây nó b n tôi lòi ru t ra. Ch ng thà th ch s ng mà thi u H ng tôi s ng không đ c. Tôi cũng đã ng ý y v i nàng và nàng b o h c có mai m i bên nhà tôi t i là bên nhà nàng b ng lòng ngay.

Hình minh h a cu NOP

Tình yêu c a tôi đ i v i H ng nó vĩ đ i và mãnh li t nh th có l c làng ai cũng bi t. Bi t nh ng có ai giúp gì đ c cho tôi đâu, có khi h còn nói ra nói vô khi n bu tôi càng quy t li t không cho tôi l y H ng, và khi nghe tôi đ a đi theo Vi t Minh cho Tây nó b n tôi lòi ru t ra, bu

tôi còn b o:

- Ch ng thà Tây nó b n mà y ch bu gi t mà y không đ c con – Bu tôi r m r m n c m t – Đ mà y ra, nuôi mà y t i bây l n sao t đ ng mà y l i không mu n s ng n a h con? Gái làng này thi u gì sao mà y không l y mà mà y l i đòi l y cái con tu i c p y? Mà y tu i l n mà bu l i c i v tu i c p cho mà y thì có khác nào bu gi t mà y không?!

Thày bu tôi hi m mu n ch sanh đ c có 8 ng i con, 5 trai 3 gái. Các chú các bác tôi ng i nào cũng t 10 đ n 12 con c . Ch cái vi c có 5 th ng con trai thôi mà đã gây ra m t s xì xèo r i. Ng i ta b o sanh 5 đ a con gái là sanh đ c “Ngũ Long Công Chúa” quý l m, cha m th nào cũng đ c nh , tha h ng i rung đùi mà h ng. Ch th mà ca dao Vi t Nam ta đã có nh ng câu:

M sinh con trai làm chi

Đ u gà má l n đem đi cho ng i!

M sinh con gái nh tôi

Đ u gà má l n m ng i m s i!

Lúc đ u bu tôi làm li n tù tì m t lèo 3 đ a con gái, thày tôi khoái chí b o: “Bu mà y ráng thêm 2 con tèo n a cho đ Ngũ Long Công Chúa, sau đó làm thêm vài th ng cu tí n a là tha h mà s ng!” Nh ng bu tôi ch sanh có 3 đ a con gái, k đó l i làm m t lèo 5 th ng con trai r i thôi luôn.

Ch i tam cúc có 4 con t t cùng lo i đ hay đen thì g i là t t , có 5 t t là ngũ t . T t trình làng, ngũ t c p cái, khéo ch i m t chút là ăn trùm làng. Còn đ mà 5 th ng con trai thì ng i ta l i b o là ngũ qu , th nào trong 5 th ng cũng có m t, hai th ng ch ng ra gì. Trong 5 anh em trai thì tôi là th ng th ba, n u tính c ba ng i con gái thì tôi là th ng th sáu. Hai ông anh tr c tôi đã l p gia đình r i, các ông y c m cù mì, cha m đ t đâu con ng i đ y. L y v xong là chí thú làm ăn, ch mong sao nói đ c nghi p nhà, c y ru ng c y lúa. Nói m t cách gi n đ là làm m t anh nông dân ch không có cao v ng gì c . Hai đ a em trai thì còn đi h c, chúng ch a bi t gì, có mu n v cũng ph i ch vài năm n a.

“N th p tam, nam th p l c” các c ta đã b o nh th nên dù tôi m i 16 tu i đã đòi v cũng không ai nói gì đ c. Cái đ u n ào nh t là tôi tu i heo mà l i đòi l y v tu i c p. H ng kém tôi 3 tu i, m i 13 thôi mà trông c m n m n ra, m i l n g p nàng là tôi ch mu n c n cho m t cái. Trai làng tôi nhi u th ng nhìn nàng đôi m t c hau háu, thềm nh dài, nh ng chúng ch dám đ ng xa xa mà nhìn thôi ch không dám xấp l i g n. L y v tu i c p đ v ch u ông bà ông v i s m à?! Con gái tu i D n khó l y ch ng l m, ch bi t đã có bao nhiêu bà b i giá xu t đ i vì sanh nh m năm D n và đã có bao nhiêu ông s m ng m c t i vì l y ph i v tu i c p, th nh ng ng i ta v n c kiêng “có th có thiêng, có kiêng có lành” mà l !

Thầy tôi ngày trước có đi lính Pháp, dù gì thì cũng đã có tiếp xúc với Tây học một tí nên không đ n n i nào. Thấy tôi tuyên bố nh t đ nh ph i l y H ng, dù hôm trước c c i, hôm sau có đi ng v i giun ngay cũng c l y, thầy tôi b o:

- Nó đã nh t đ nh nh th thì mình c đi nói con đó cho nó. Bị t đầu th ng này ch ng đ c bi t h n ng i ta, tôi nghe k heo r ng mà thu c lo i “lăn chai” thì c p c ng ch làm gì đ c!

Nghe thầy tôi nói, tôi đã m ng m ng nh ng bu tôi i g t lên:

- Ông có đ đâu mà ông đau, đã không c n nó thì ch l i còn n i láo cho gi c, không nghe c Lý Ng b o “D n, Thân, T , H i t hành xung” đ y à? Ai i đi c i con gái tu i D n v cho con mình, có mà điên!

Thầy tôi c i khà khà:

- G m, cái lão Lý Ng y nói đã ch c gì đúng. Lão đ m , đ m , coi h ng nhà h ng c a, bói toán cho ng i khác thì đ c th mà chính lão l i nghèo r t m ng t i!

C Lý Ng ng i làng bên, làm thầy đ a lý và coi bói, cũng phét lác khi p l m. Nh c coi th đ t ho c s a h ng c a, h ng nhà cho thì ch m t b a r u v i vài đ ng b c. C khỏe là đã đ m đ m cho nhi u ng i, có ng i nh c mà ăn nên làm ra ho c con cái h c hành đ đ t làm đ n tri ph , tri huy n, còn nh ng h ng nh lý tr ng, chánh t ng thì kh i. Có đ i u c làm cho ng i ta đ c, còn làm cho chính mình l i không đ c, ho c gi là c quên ch a làm cho mình nên lúc nào c cũng ch có m t cái qu n cháo lòng v i cái áo the thâm rách và cái khăn x p dán nh m t tung. M t hôm đi qua tr c c a nhà tôi, c đ ng ng m nghĩa m t lát r i l ng th ng b c vào. Nghe chó s a, thầy tôi ch y ra, may mà đúng lúc, n u không thì c đã b m y con chó c n cho te tua r i, “chó c n áo rách” mà l !

Sau m t tu n trà n c, c b o:

- T i căn nhà này quay v h ng Nam , ch n u mà h ng B c thì ông đã có 5 đ a con gái thay vì 5 th ng con trai r i!

Ch c ý c mu n nói thay vì “Ngũ Qu ” là “Ngũ Long” ch gì. Thấy tôi ng i h c bàn, c g i đ n cho c coi, ng m nghĩa m t lát, c phán:

- Th ng này t ng m o coi cũng t m đ c, nh ng m t này là m t bán tr i không m i Thiên Lô i đây!

Khi c đ r i, tôi nghe thầy tôi l m b m:

- Làm c a v h ng B c đ mùa Đông gió B c th i vào cho mà ch t rét, còn nhà có nhi u con gái ch t lo ngay ngáy ch n c m gi, đ t th mà cũng bàn!

Riêng tôi, ch nhìn hình dáng c là đã chán r i, tôi h i thầy tôi:

- Ch c nhà ông thầy Đ a Lý này ngon lành l m h thày?

- Không b ng cái b p nhà mình!

Có tin vào thầy bói cũng ch nên tin m t ph n nào cho nó vui thôi ch ch ng nên tin nhi u làm gì. Nh ng v có chân tài, đ c nhi u, hi u r ng và có nhi u kinh nghi m ch nói làm gì, còn ph n đông là nh ng tay m , nghèo r t m ng t i l i ch cách cho ng i khác làm gi u m i ti u

lâm ch ?! C tin vào nh ng đi u các v y tán hiêu tán v n thì có ngày đ thóc gi ng ra mà ăn! Làm cái gì cũng ph i coi ngày, coi gi , h p v i không h p, kiêng cái này c cái kia... C nh vi c l y v c a hai ông anh tôi thì rõ. T c khi c i dâu, bu tôi đã nh thày so tu i, coi ngày đ th , th nên hai ông anh tôi m i dinh v đ c hai bà v , m t bà thì nh cái h t mít, còn m t bà l i g y đét nh con cá h ! Hai ng i con dâu này đ u do bu tôi ch n c . Tôi y à, n u không l y đ c ng i tôi yêu ch ng thà tôi i giá cho đ n già ho c đi theo Vi t Minh cho Tây nó b n lòi phèo ra ch nh t đ nh không ch u b t ch c m y ông anh tôi.

Thày tôi xem ch ng đã ng h n v phía tôi, ch riêng bu tôi là còn găng l m, có lúc bà n i c n tam bành ch i tôi th m t , bà nhi c: “Cho mày đi h c ng m bút s t hay ng m cái gì mà mày ngu th ? T t không mu n l i mu n r c cái c a n vào mình”.

Có l n bu tôi l i dùng tình c m đ lung l c tôi, bà m u máo:
- Mày có ch c phá đ n mi u nào không h con, đ đ n n i nh ng ng i khu t mày khu t m t n i gi n mà ph t mày tr nên đ d ng ng th ? Có thì b o cho bu bi t đ bu s a l t l i cho, k o càng ngày nó càng l m vào thì kh đ y con , ch c i v đ p v r i l n đùng ra ch t thì c i làm gì?! Mày nghe l i bu đ , ch n con khác, h bu nh thày coi tu i mà th y h p là bu c i ngay cho!

M c bu tôi nói gì thì nói, tôi v n khăng khăng ch l y H ng c a tôi thôi. Nói mãi m i m m, bu tôi bèn đ i chi n thu t là không thêm nói gì đ n tôi n a. Trong làng tôi l i có ti ng xì xèo: “Đã b o là đ 5 th ng con trai, Ngũ Qu thì th nào ch có m t, hai th ng ch ng ra gì mà!” Ngoài ra h còn đ n tôi là th ng đ h i ho c điên điên khùng khùng... M t l n Dì Năm, em gái c a bu tôi t i ch i, l y tay s trán tôi nh m y bà m th ng khám xem con mình có m đ u không r i Dì h i:

- Mày có b làm sao không th h con?
- Tôi h i l i:
- Làm sao là làm sao h Dì?
- Nghĩ là mày có m đau, b nh t t gì không mà mày l i k c c th ?
- Con có làm gì đâu mà Dì b o là k c c?
- Không k c làm sao mày tu i H i l i đòi c i con v tu i D n?
- Th tu i nào m i l y v tu i D n đ c?
- Không tu i nào l y v tu i D n đ c!

Tôi ng p ng ng:
-Th n u Dì cũng tu i D n thì Dì có b o là không tu i nào l y v tu i D n đ c không?

Bu tôi đ ng bên c nh, cho là tôi h n v i Dì, s n tay c m cái ch i, bà đ p lên đ u tôi cái c p làm tôi gi t mình b ch y.

Th m i bi t đ i làm chuy n gì cũng ph i có quy t tâm m i đ c. Vi c càng khó thì quy t tâm càng ph i cao, ch n u c x iu x iu n n, đ n đầu hay đ n đó thì còn lâu m i thành công đ c. Thầy tôi tuy đã ng h n v phía tôi nh ng là theo ki u th đ ng thôi, ch thầy tôi cũng không th bênh v c tôi m t cách tích c c đ c, dù gì thì c ông cũng ph i n c bà ch ! Riêng tôi, đã “chót đành ph i chết”, làm m t phát tháu cáy.

N u bu tôi theo v n bài này t i cùng có l tôi ph i đ i chi n thu t khác. Thú th t, b H ng đ l y ng i khác thì tôi không b đ c, còn b nhà đi theo Vi t Minh cho Tây nó b n lòi phèo ra tôi cũng teo l m, th nh ng tôi v n ph i t m t cú chót xem sao.

M t hôm tôi gi v s p x p qu n áo b vào m t cái r ng nh , nh đang chu n b cho m t chuy n đi xa. Tôi c làm đ nh dang cho bu tôi th y. Qu nhiên, t ng tôi s p b nhà đi xa th t, bu tôi khóc bù lu bù loa:

- i gi i i, con i! mà y tính b thầy b bu mà y đi th t đ y à? Mà y mu n l y v thì bu l y cho mà y ch bu có c m c n gì mà y đầu? Ch ng qua là bu ch không b ng lòng cho mà y l y cái con tu i D n y thôi. Đ mà y ra, nuôi mà y lúc m t bàn tay không h t, hai bàn tay không đ y cho t i bây l n đ mà y gi nghĩa thầy, nghĩa bu nh th đ y h con?!

Dù ch m i dàn giáo th thôi ch tôi đã đ nh đi ngay đầu, nh ng th y bu tôi khóc th m thi t quá, tôi cũng m i lòng n c m t, n c mũi ch y lã chã, nói không nên l i:

- Bu không th ng con thì bu c đ con đi ch t tr n ch t m c, ch t đông ch t tây cho r i!...

Qu th t là ti n thoái l ng nan. Làm cho bu tôi t ng là tôi s p đi, bây gi không đi cũng k , còn đi th t thì bi t đi đâu? Đang lúng túng không bi t ph i làm sao, thì may quá, c u Út tôi t i. Bên Ngo i tôi ch có c u Út là ng i danh giá và có uy tín v i chúng tôi h n c . Ch ng nh ng c u có uy tín v i đ m tr mà còn uy tín c v i ng i l n n a. C u có b ng Đíp lôm l i đang làm Nh t trình t trên Hà N i. Ngày đó qê tôi, các v làm v n, làm báo đ c coi là danh giá l m. C u Út làm Nh t trình t c là làm báo. Th nh tho ng c u m i v thăm nhà m t l n, đ u c u ch i bi-dăng-tin bóng loáng, tóc đ cánh gà úp sát vào tai, chân đi gi y đ -cu-l , qu n tây tr ng, áo s mi tr ng b trong qu n, túi áo cài chi c bút máy hi u Kaolo, th bút mà m i khi vi t ph i m n p r i xoay xoay cho cái ngòi bút tr i lên, vi t xong l i v n cho cái ngòi bút t xu ng r i đ y n p l i. Ngày y b n tr chúng tôi thì thảo ch m y ông làm Nh t trình m i có lo i bút đó. M i l n c u Út v , c u k chuy n Hà N i t ng b ng, c u nói gì ng i l n cũng nh đ m tr chúng tôi đ u tin h t.

B c vào nhà, th y bu tôi đang bù lu bù loa, còn tôi thì m u máu, c u m i h i đ u đuôi s vi c. Bu tôi k câu chuy n tôi đòi l y v tu i D n cho c u nghe. Đ i bu tôi nói xong, tôi cũng b y t n i lòng đ c u hi u. Nghe xong, c u c i c i h i tôi:

- Cháu đ nh l y cái con H ng, con ông Chánh Đoàn xóm Gi a ch gì? V a r i đi đ ng c u cũng có g p nó, con này đ c, đã th t đ y l ng ong l i m nh mà y hay h t...

Quay v phía bu tôi, c u ti p:

- Ch mà đ c đ a con dâu nh th là quý l m r i còn đòi chi n a. Còn cái v tu i tác, h p v i

không hợp, nó xa quá rồi chứ ời. Có tin vào mấy ông thầy bói thì có ngày đỡ thóc gạo ra mà ăn rồi hoa hồng không trả đi trả hoa cút ời!...

Thật cậu là người ăn học có khác, cậu nói câu nào cũng chắc nịch câu ời. Chiều hôm đó, cậu ời dùng cơm với gia đình tôi và cũng như số dòng dõi của cậu mà bu tôi nghe ra. Cuối năm đó, tôi rúc rúc con cậu yêu quý của tôi về nhà. Cậu út tôi ời còn bèo:

- Cậu ời về rồi, nếu mà không muốn ở nhà quê thì lên Hà Nội làm Nhật trình với cậu. Cũng phải ra ngoài đỡ mẹ mất ra với người ta, chứ cậu lúi húi thế này mãi dòng bao gạo mẹ khôn đỡ c?!

Người ời xa có câu “Không vào hang hùm sao bắt được c con” thật đúng quá số c. Tôi không ch vào “hang hùm” mất ời, mà đã mò mẫm vào nhũ u ời, có thể nói là rớt nhũ u ời.. Có thể rồi rồi tôi đã khừ ra được g con mất tá c con, con nào con ời đỡ u rớt d th ời, còn con cậu p mẹ thì càng ngày càng ời khô à.

Nghe dòng đây có ời quý về thầy bói cơm thầy ngà tai, “nghe ch như” ời m đ y: ời, ba hoa cho ời m vào, dòng khi lẫn dùng ra ch t nhận rằng mẹ không k p h ời! Quý về ời a tôi như thế cũng ch ng sao. Tôi sinh năm 1935, tu ời t H ời, còn con cậu p con của tôi sinh năm 1938, tu ời M u D ời. Con Heo 64, con Cậu p 61.. Hai con ôm nhau ng đã g ời 50 năm nay mà ch ng có chuyện gì xảy ra c. Gi như bây giờ tôi có nh m mất xuôi tay mà về ch u ông bà đi chng n a thì cái câu “Tội Hành Xung” của quý về thầy bói cũng là sai rồi!..